

На правном факултету у Београду одржана је 11. новембра 1985. свечана седница Наставно-научног већа на којој је уручен бр. 3—4 за 1985. „Анала Правног факултета у Београду“ професору Бориславу Т. Благојевићу. Том приликом о делу и лику професора Благојевића говорио је декан Правног факултета у Београду, професор Живомир С. Борђевић. Број „Анала Правног факултета у Београду“ посвећен професору Благојевићу уручио је слављенику главни и одговорни уредник, професор Обрен Станковић, који је у краћем говору поздравио слављеника. Професор Благојевић је у својој речи, изговореној том приликом, захвалио колективу Правног факултета у Београду и његовом часопису — „Аналима Правног факултета у Београду“.

Реч декана, проф. Живомира Борђевића

Поштовани професоре Благојевићу, другарице и другови,
Данашња седница Научно-наставног већа овог факултета посвећена је, као што знамо, уручењу професору Благојевићу свечаног броја „Анала Правног факултета у Београду“, који је издат у његову част. То је у исто време и прилика да кажемо неколико речи о нашем слављенику.

Ма колико познавали професора Благојевића, а познајемо га добро и свестрано сви, о њему и његовом раду није лако говорити. То није због тога што је његово животно дело незнатног обима и значаја, него управо обрнуто: због тога што је оно велико и по обиму, и по значају, и по разноврсности и по резултатима. Међутим, све се овом приликом не може рећи; чак се не може рећи ни оно најважније у потребној мери. Тешкоћа се, пре свега, састоји у томе шта одабрати из његовог богатог стваралаштва и овом приликом изложити.

Међу нама, који смо овде присутни, огромна већина су ђаци професора Благојевића. Живот нас је довео у прилику да говоримо о раду нашег учитеља. Али то није само судбина професора Благојевића, то је судбина свих учитеља.

Ма колико били емоционално и на друге начине везани за професора Благојевића, ми можемо, а то смо и дужни, објективно говорити о њему и његовом раду. Јер ми нисмо везани страхом од слабе оцене, или од неизбора у више звање или чега другог. А и кад смо били његови ђаци у правом смислу речи и могли страховати, ми страх од њега и његовог деловања нисмо осећали, него смо се, у невољама које су нас сналазиле, обраћали професору Благојевићу и тражили и добијали помоћ која нам је била потребна. Али, то није била привилегија једне генерације, него свих до данашњег дана. То је једна од најизразитијих и најпозитивнијих црта професора Благојевића, његове личности и његовог карактера. Ако ми, који се данас налазимо у овој кући у својству наставника и сарадника, представљамо нешто као научни и наставни радници, онда је то добрим делом заслуга професора Благојевића. Он није радио за нас; он нас је бодрио, окупљао, сугерирао, захте-

вао, помагао нам да одемо у иностранство на усавршавање, на саветовања и конгресе, доводио нас у прилику да пишемо и јавно наступамо. Једном речју, стварао је околности у којима смо могли и морали свакодневно бити активни. Тиме је успевао да од свакога од нас извуче максимум. Ми му због тога морамо бити веома захвални.

Али, брига о људима и за људе, коју је водио професор Благојевић, превазилази оквире овог факултета. Она обухвата знатним делом цео Београдски универзитет, скоро све правне факултете у земљи и бројне друге установе. Мислим да нећу погрешити ако кажем да је професор Благојевић остао до данас непревазиђен у погледу проналажења кадрова и бриге за њих.

Као директор „Института за упоредно право у Београду“ професор Благојевић је испољио једну другу особину, такође вредну пажње и признања. Он је, наиме, око рада и у вези с радом тога института, скупио и окупио научне раднике у области права из читаве земље. Мало се који руководилац и друштвено-политички радник ове земље може похвалити способношћу да окупи толики број људи на заједнички рад, као што је то могао да учини професор Благојевић. То је још значајније истаћи кад се зна да професор Благојевић није имао и нема ни власт ни политичку моћ.

Као научни радник професор Благојевић има велики опус за собом. У том опусу постоје дела различите вредности и намене. Он је био кадар, као ретко који професор, да брзо, али и добро, за потребе студената напише потребан уџбеник. Сетимо се само његовог послератног уџбеника Римског права, а потом Међународног приватног права, Наследног права и других. Из његових научних радова, поред приказа постојећег стања у одређеној области права, зрачи оптимизам и вера у боља сутрашња решења; он подвргава критици постојеће, да би, потом, пледирао за боље, напредније, које треба да дође на место постојећег. Као такав, професор Благојевић је увек био и остао млад, прогресиван и напредан. Ова његова одлика провејава почев од његове докторске тезе *Уговори по пристанку* па кроз све његове радове до данас.

Прогресивност у науци професор Благојевић је потврдио и својим понашањем у животу, и то и за време рата и после рата. Био је хапшен од стране окупатора због тога што је сматран присталицом Народноослободилачког покрета. После рата је и своје срце, и своју душу и све своје способности ставио у службу организовања нашег новог друштва. Вршио је разне, нама свима добро познате дужности. Био је, може се рећи, човек система. Али, у решењима у нашем правном систему, која су, поред других узрока, довела наше друштво у економску, политичку и друштвену кризу, професор Благојевић није учествовао, па му се у том погледу ништа и не може ставити на терет. Штавише, он је, заједно са многима од нас, додуше нешто опрезније и мудрије, критички укључивао на предложена амандманска и уставна решења, али нико ни њега, ни нас, није ни покушао да схвати, а камоли нешто од реченог да прихвати. Последице тога сви видимо.

Као педагог, професор Благојевић се потврђивао више од четрдесет година. Његова широка образованост, знање, обавештеност, лакоћа с којом говори, омогућавају му да без тешкоћа и јасно излаже најсуптилније правне проблеме и да буде радо слушан. Његов оптимистички дух и ведрина чине и друге оптимистима, улива им поуздање, надахњује их новом снагом и подстиче на рад и прегалаштво. Нисам срео ни данашњег студента ни негдашњег бака професора Благојевића који о њему не би рекао лепу реч. То, међутим, не значи да су сви волели и да сви воле професора Благојевића. И он је, као и сваки човек, имао и противника. Али они, колико знам, нису били, а нису ни данас, из редова његових бака и сарадника. А то није мала ствар.

Ако је изложена скица делања и личности професора Благојевића тачна, а мислим да јесте, шта онда један човек још може да пожели. Професору Благојевићу није у животу недостајало ни почаст, ни високих дужности, ни признања, ни одликовања, али верујем да му је највеће признање управо то што ми, његови бака од студентских дана до

данас и његови сарадници, признајемо његов допринос нама и друштву, његове вредности и квалитете.

Ако му данас уручујемо свечани број „Анала Правног факултета у Београду“, то је још само једно од признања које му чинимо и један од подстрек за даљу сарадњу с њим. Јер, он је и даље у строју са нама, ми смо и даље његови сарадници и ученици на заједничком послу.

Пожељимо, на крају, сви заједно, професору Благојевићу дуг живот и добро здравље, са жељом да започете послове довршимо, а нове започнемо, и све тако док наше и његове људске моћи то дозвољавају.

Реч главног и одговорног уредника „Анала“ проф. Обрена Станковића

Поштовани друже професоре, друже председниче, другарице и другови,

Врло сам почаствован дужношћу да у име редакције факултетског часописа уручим професору Благојевићу свечани број „Анала“, којим је, са извесним закажњем, Правни факултет у Београду обележио његов одлазак у пензију.

Нећу говорити дуго, јер би то могло да личи на представљање професора Благојевића, а њега не треба представљати. Ми га сви знамо као професора енциклопедијске формације, ствараоца фасцинантног научног опуса (који својим размерама и инспирације и обесхрабрује у исто време), човека пословичне стваралачке енергије и радника изузетног организаторског талента, скоро атипичног за његове сународнике. Тим својим особинама (без којих је немислииво окупљање великог броја људи на истом послу) професор Борислав Благојевић као да је предодређен да подстиче, окупља, даје од себе, и извлачи из других. Тешко је, зато, и побрајати све подухвате и институције у којима је учествовао, којима је руководио или их оснивао, израстајући тако и сам у институцију националних размера. Исто тако, тешко је побројати све оне појединце — у Београду, Србији и Југославији — којима је професор Благојевић помагао у њиховом научном стасању, због чега га свако од њих осећа као посебно свог.

Овај богати живот и ова тако плодносна каријера нису могли мпмоћи факултетски часопис, који му се данас скромно одужује. „Анали“ су поносили на чињеницу да је професор Благојевић на њиховим страницама објавио велики број својих радова. А како и симболика у животу има своју логику, није случајно што је први рукопис који је стигао редакцији за свечани број који се припрема поводом осамдесето годишњице од покретања факултетског часописа био из пера професора Благојевића.

Предајући Вам овај број „Анала“ који је издат Вама у част, што чиним са великим задовољством, ја Вас молим, друже професоре, да то примите као израз нашег осећања захвалности и наше жеље да плодове Вашег стваралачког рада још дуго, дуго убирамо.

Реч проф. Борислава Т. Благојевића

Једној кући као што је наш Правни факултет није потребно да обележава моменте свога битисања, живљења, рада и резултата у раду. Скоро век и по од првих речи Јована Стерије Поповића и његових колега, онда у малим учионицама а данас у амфитеатрима замашног облика ове куће, овде се развијала правна мисао са познавањем светске разине права и са осећањем дужности према овој средини и према човеку ове средине коме је право, увек и данас, једно од значајних средстава његове личне сигурности, али и националне, државне независности. Зато је тај наш човек увек толико ценио све оно што је било засновано на праву, али је и очекивао и захтевао, чак борио се а често и изборио се да тако и буде, гледајући управо у нашој кући надлежно

тело, али и одговорну скупину која ће с једне стране формирати стручњаке — младе правнике који ће обезбеђивати и осигуравати, по сваку цену, такву функцију и такво место права у нашем друштву, а која ће с друге стране неговати и развијати правну мисао на бази нашег сопственог правног система, прожету и руковођену увек прогресивним тежњама демократски расположених народних маса (радикалско и социјалистички) и борбеношћу радничке класе. По томе, и само по томе, вредност нашег рада могла је и имала је да буде цењена — од нас самих и од стране других. То је био мото живота ове куће и већине људи који су радили у њој — наставника, асистената, и студената — кроз све протекло време, то је мото нашег живљења данас и овде, и то треба и мора да буде, нека нам је допуштено да кажемо, мото оних који ће носити живот и дух ове куће у будућности.

У извршењу сваког задатка делале су генерације. Оне су се смењивале, отварајући места младима да наставе започето и да унесу свежине и новине које захтева свако ново време. Наш факултет се увек са поштовањем и пијететом сећао оних који су одлазили, ценећи оно што су они утемељили у духовне вредности наше куће. Последњи пут, ако се не варам, то је целовито и скупно учињено приликом прославе стотетрдесетгодишњице нашег факултета. Том приликом сам указао на значајна имена којима се посебно поноси Факултет, са надом да, ће једног дана њихове бисте-погрша у просторијама нашег факултета подсећати будуће генерације на пређено и учињено. И у најновије време, све до данас, имали смо истакнуте научнике и врле наставнике. Они су свима знани и познати и у нашој кући и ван ње. А као цивилист, дозволите ми да за моменат останем са том својом младалачком љубављу, поменуо бих, три наша корифеја која су толико значила и учинила за наше право, за нашу правну науку, за примену нашег права, а посебно за образовање правничког кадра: професора Мехмеда Беговића, професора Михаила Константиновића у професора Милана Бартоша. Последњих пар година наша цивилистичка катедра, због пензионисања, остала је без низа колега који су са толико љубави и пожртвовања обављали своје функције, као што су професори Андрија Гамс, Војислав Бакић, Боровоје Познић, Михаило Јездић и Радомир Буровић. Мени је била највећа част да сам био и ђак неких од њих и колега многим од њих, сарађујући са њима и овде на Факултету и ван Факултета са највећим задовољством. И зато данас, када се овај број „Анала“ нашег факултета издаје у моју част, ја у томе видим знак признања и свима онима који су пре нас и заједно са мном делали и доприносили угледу и успесима наше куће, али и подстицај свима онима који, данас и сутра, делају одговорно и са љубављу, у целини нашег факултета, а напосе у тој традиционалној, али и вечно подмлађиваној и младој цивилистичкој структури и науци. Подстицај да се праву у нашем друштву обезбеди место које му припада, а које није увек као такво обезбеђено. На то у првом реду треба и мора да указују људи ове куће, данас као што су то често чинили они у прошлости. И не само да указују. Да буду носиоци управо те борбе за власт права, за пуну законитост свуда и на сваком месту. На жалост — изгледа да се овом задатку у овом моменту морамо сви посветити далеко више, интензивније и енергичније, него што нам се то чини и него што то чинимо. У овој општој друштвеној кризи ни право није остало необухваћено. Валови национализма, регионализма, субјективизма и неједнакости, заплускују и право — почев од функционисања Федерације и заштите друштвене својине, па до низа индвидуалних привилегија које нису у сагласности са нашим позитивним правом, а што све изазива оумњу и неповерење грађанина у право и правни поредак. Такво стање мора све више да забрињава, посебно зато су, по нашем мишљењу, кризе и неправилности у области права најтеже јер оне уздрмавају основе нашег друштвено-економског поретка и поверење грађана у њега. А то се мора стречити. Акција у корист одбране и заштите права треба да потиче од свих правничких структура. Међу првима то треба да буду правни факултети, а међу њима место

нашег Факултета у оваквим акцијама је већ историјски предодређено. Светла имена оних који су у овој кући изграђивали идеје права и правде подсећају нас на то и обавезују.

Ја знам да само понављам мисли и осећања свих вас, јер смо сви расли и одгајани у остваривању заједничких идеала. Зато ми на крају дозволите да посебно захвалим на овој пажњи коју сте ми показивали последњих година за време моје болести — био је то најбољи мелем, тај људски однос и то саосећање што ми је помогло да сам и данас овде међу вама. Осећам посебан дуг и пријатељство према свима, другарицама и друговима који су дали своје драгоцене прилоге за овај број „Анала“, чиме су показали колико смо увек били и остали блиски и драги. Редакционом одбору и главном и одговорном уреднику наших „Анала“, професору Обрену Станковићу, дубока захвалност за иницијативу, за уложени труд и за остварени резултат, који ће ме увек подсећати на животну средину у којој сам радио и уз разумевање и помоћ коју сам само могао да урадим оно на чему сам покушавао да дам скроман прилог овде на Факултету, у Ректорату, у Савезном секретаријату за иностране послове, у Уставном суду Југославије, у Библиографском институту, у Институту за упоредно право, и другде где се сматрало да могу помоћи или где ме гурала моја претерана амбиција. Најлепше хвала декану нашег факултета, професору Живомиру Борђевићу — на лепим речима које је рекао о своме професору. Једном речју, хвала из овог срца свим људима нашег факултета — од чистачица до професора — са којима сам провео свој радни век, лепо и срећно, хумано и пријатељски, схватајући ову част као знак да је тако било и да ће таква успомена остати у овом колективу.

Хвала вам.

ИЗБОР ДЕКАНА И ПРОДЕКАНА ФАКУЛТЕТА И ИЗБОРИ РУКОВОДИЛАЦА ФАКУЛТЕТСКИХ ОРГАНА У 1985. ГОДИНИ

На својој XI седници од 25. јуна 1985. године Савет Правног факултета Универзитета у Београду у проширеном саставу именовао је декана и продекана Факултета за школске 1985/86. и 1986/87. године, и то: за декана др *Живомира Борђевића*, редовног професора, а за продекана др *Дејана Поповића*, доцента и др *Мирка Васиљевића*, доцента.

На истој седници Савета Факултета на предлог Комисије за избор секретара Факултета, изабрао је *Миљка Ваљаревића*, дипломираног правника и секретара Института за правне и друштвене науке Факултета за секретара Правног факултета Универзитета у Београду.

Савет Правног факултета Универзитета у Београду у проширеном саставу на првој седници од 19. новембра 1985. године на предлог Кандидационе комисије именовао је *Војислава Станимировића*, студента III године, за студента продекана за школске 1985/86. и 1986/87. године.

На првој седници од 19. новембра 1985. године Савет Правног факултета Универзитета у Београду у проширеном саставу разматрао је и усвојио извештај о раду Факултета за школске 1983/84. и 1984/85. године.

Новоизабрани Савет Правног факултета Универзитета у Београду на првој седници од 24. априла 1985. године једногласно је изабрао др *Љубишу Лазаревића*, редовног професора, за свог председника.

ИЗБОРИ НАСТАВНИКА И САРАДНИКА ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ У 1985. ГОДИНИ

Савет Правног факултета Универзитета у проширеном саставу на VIII седници од 11. фебруара 1985. године на предлог Наставно-научног већа Факултета, изабрао је:

др Драгољуба Поповића, асистента, за доцента за предмет Општа историја државе и права;

др Борћа Лазина, асистента, за доцента за предмет Кривично-процесно право;

Александру Јовановић, асистента-приправника, поново за асистента-приправника за предмет Политичка економија.

Савет Правног факултета Универзитета у Београду у проширеном саставу на IX седници од 12. марта 1985. године на предлог Наставно-научног већа Факултета, изабрао је:

др Будимира Кошутића, ванредног професора, за редовног професора за предмет Увод у право;

др Ратка Марковића, редовног професора Правног факултета Универзитета у Крагујевцу, за редовног професора за предмет Управно право на Правном факултету у Београду;

др Миодрага Симића, вишег предавача, поново за вишег предавача за предмет Основи народне одбране и друштвене самозаштите;

Милојка Стојановића, вишег предавача, поново за вишег предавача за предмет Основи народне одбране и друштвене самозаштите.

Савет Правног факултета Универзитета у Београду у проширеном саставу на XI седници од 25. јуна 1985. године на предлог Наставно-научног већа, изабрао је:

др Борћа Игњатовића, асистента, поново за асистента за предмет Криминологија са пенологијом;

мр Душана Китића, асистента-приправника, поново за асистента-приправника за предмет Међународно приватно право;

мр Гаши Кнежевића, асистента-приправника, поново за асистента-приправника за предмет Међународно приватно право;

мр Бранка Лубарду, асистента-приправника, поново за асистента-приправника за предмет Увод у право;

др Весну Бесаровић, доцента, за ванредног професора за предмет Организације удруженог рада и послови промета и Ауторско право и право индустријске својине;

др Мирољуба Лабуса, доцента, за ванредног професора за предмет Политичка економија;

мр Гордану Павићевић—Вукашиновић, асистента-приправника, за асистента за предмет Марксизам и савремено друштво;

мр Мирјану Анђелковић, асистента-приправника, поново за асистента-приправника за предмет Историја државе и права народа Југославије;

мр Драгора Хибер, асистента-приправника, за асистента за предмет Грађанско право, за потребе извођења наставе из предмета Увод у грађанско право и Стварно право.

Савет Правног факултета Универзитета у Београду у проширеном саставу на I седници од 19. новембра 1985. године на предлог Наставно-научног већа, изабрао је:

др Миленка Крећу, доцента, за ванредног професора за предмет Међународно јавно право;

мр Владана Јончића, асистента-приправника, за асистента за предмет Основи општенародне одбране и друштвене самозаштите.

На истој седници Савет Факултета ангажовао је за извођење наставе из предмета Правна медицина до једне трећине пуног радног времена на Правном факултету у Београду др Самуила Пејаковића, професора Медицинског факултета у Београду.

Савет Правног факултета Универзитета у Београду у проширеном саставу на II седници од 25. децембра 1985. године на предлог Наставно-научног већа, изабрао је:

др Југослава Станковића, ванредног професора, поново за ванредног професора за предмете Општа социологија и Социологија права;

др Мирка Васиљевића, доцента, за ванредног професора за предмете Организације удруженог рада и послови промета и Саобраћајно право;

мр *Снежану Петровић*, асистента-приправника, за асистента за предмет Друштвено-политички систем;

мр *Жику Бујуклића*, асистента-приправника, за асистента за предмет Римско право.

ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА НАСТАВНИКА ФАКУЛТЕТА

Због испуњених услова из члана 124. Закона о радним односима за остваривање права на пензију престао је радни однос 30. септембра 1985. године, следећим наставницима:

др *Смиљи Аврамов*, редовном професору
др *Милану Милутиновићу*, редовном професору
др *Војиславу Симовићу*, редовном професору
др *Јелени Даниловић*, редовном професору
др *Радомиру Буровићу*, редовном професору
др *Мирку Мирковићу*, редовном професору
др *Михаилу Лукићу*, редовном професору и
Десанки Куртовић, вишем предавачу.

ОДБРАЊЕНЕ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ У 1985. ГОДИНИ

Бошко Тадић, предавач Више школе усмереног образовања у Костолцу: „Спољна миграција радне снаге Југославије са посебним освртом на трансфер девизних дознака и њихово коришћење” — одбранио 17. I 1985.

Ружица Мирослав, наставник и заменик директора Више школе за социјалне раднике у Београду: „Појам и функције социјалне политике” — одбранио 31. I 1985.

Борислав М. Игњатовић, адвокат: „Адвокат као бранилац окривљеног” — одбранио 22. III 1985.

Јово Јанев, заменик друштвеног правобраниоца самоуправљања Скупштине општине Лозница: „Систем одговорности према Закону о удруженом раду и његова примена у пракси” — одбранио 28. маја 1985.

Борђе Игњатовић, асистент Правног факултета у Београду: „Савремено стање криминалне политике у Југославији” — одбранио 10. VI 1985.

Живомир Станковић, виши саветник за област финансија у Скупштини СФРЈ: „Петровска народна скупштина 1848 (са посебним освртом на дотадашњи развој Скупштине)” — одбранио 10. VI 1985.

Ненад Гојковић, шеф продаје у Ваздухопловној индустрији „Соко” у Мостару: „Друштвено економске последице увоза технологије и развој југословенске индустрије” — одбранио 19. VI 1985.

Томислав Борђевић, официр Ратне морнарице у Команди војноморске области у Сплиту: „Јадранско море у светлости савремених права мора и савремених међународних односа” — одбранио 24. VI 1985.

Иван Чукаловић, асистент Правног факултета у Крагујевцу: „Решавање спорова између држава путем међународне арбитраже” — одбранио 25. VI 1985.

Вукашин Влаховић, директор сектора Прекоокеанске пловидбе у Бару: „Ограничење одговорности поморског бродара за штету из уговорног односа” — одбранио 25. VI 1985.

Исакловић Зоран, предавач на Правном факултету у Приштини: „Утицај друштвених прихода на привредни и друштвени живот” — одбранио 26. VI 1985.

Mowafak Al Khazraji, секретар Ирачке амбасаде у Београду: „Улога организације држава извозница петролеја у међународним односима” — одбранио 26. VI 1985.

Љиљана Петковић, радник у Скупштини СФРЈ „Проблеми међународних миграција радне снаге са посебним освртом на Југославију” — одбранила 1. X 1985.

Никола Мемедовић, заменик јавног тужиоца у Окружном суду у Београду: „Кривично дело силовања у југословенском праву” — одбранио 14. X 1985.

Бранислав Фатић, самостални саветник у Савезном секретаријату за провочуће: „Норме о радним односима у посебним прописима СФРЈ” — одбранио 21. XI 1985.

Никола Мојовић, асистент Правног факултета у Бањалуци: „Periculum rei venditae од римског до савременог права” — одбранио 25. XI 1985.

Владимир Вугделић, асистент Више школе унутрашњих послова у Земуну: „Место и улога спољне политике у друштвено-политичком систему Југославије” — одбранио 26. XI 1985.

Небојша Малковић, асистент Факултета политичких наука у Београду: „Политичко-извршна функција у друштвено-политичком систему СФРЈ” — одбранио 20. XII 1985.

ОДБРАЊЕНЕ МАГИСТАРСКЕ ТЕЗЕ У 1985. ГОДИНИ

Дејан Радоњић, „Искључива економска зона у Новој конвенцији о праву мора” — одбранио 12. I 1985.

Звонимир Дујмовић, асистент Више школе унутрашњих послова у Загребу: „Методика откривања кривичног дела силовања” — одбранио 14. I 1985.

Слободан Игњатовић, официр ЈНА у Пожаревцу: „Обим и значај војних расхода у савременим државама” — одбранио 16. I 1985.

Јован Стојковић, официр ЈНА из Београда: „Економске функције савезног буџета у периоду 1965—1983” — одбранио 16. I 1985.

Борис Кривокапић, „Основна обележја конзуларних конвенција СССР-а са другим земљама Варшавског уговора у светлу општег међународног права” — одбранио 17. I 1985.

Вјера Радовић, асистент Правног факултета у Титограду: „Економски значај туризма и његов утицај на платни биланс Југославије” — одбранила 21. I 1985.

Хајрија Сијерчић—Чолић, асистент Правног факултета у Сарајеву: „Одбрана окривљеног у претходном кривичном поступку у југословенском кривичном процесном праву” — одбранила 15. III 1985.

Faïze Thapoon Jasem Al Saieen: „Стратешки значај Арапског залива у међународним односима” — одбранио 21. III 1985.

Иван Бајазит, приправник у II општинском суду у Београду: „Примена олакшавајућих и отежавајућих околности у поступку индивидуализације казне” — одбранио 28. III 1985.

Ранко Орлић, асистент Факултета организационих наука: „Човек и организација у светлу теорија о организацији” — одбранио 4. IV 1985.

Драган Марковић, „Начин и облици одлучивања личним изјашњавањем о организацији удруженог рада” — одбранио 5. IV 1985.

Жика Бујуклић, асистент Правног факултета у Београду: „Имовинско-правни односи по одредбама средњовековног будванског статута” — одбранио 6. IV 1985.

Милан Милановић, финансијски директор Индустрије котрљајућих лежаја у Београду: „Минули рад и проблеми расподеле дохотка у основној организацији удруженог рада” — одбранио 18. IV 1985.

Фикрет Карчић, асистент, Исламски теолошки факултет у Сарајеву: „Шеријатски судови у Југославији 1918—1941” — одбранио 22. V 1985.

Мирјана Анђелковић, асистент Правног факултета у Београду: „Гледишта српских краљевских политичара у избеглиштву на питање државног преуређења краљевине Југославије 1941—1943” — одбранила 18. VI 1985.

Виолета Бојанић, „Самофинансирање проширене репродукције у СФРЈ” — одбранила 18. VI 1985.

Олга Поповић, асистент Правног факултета у Београду: „Државно уређење у начрту устава Стојана Протића” — одбранила 19. VI 1985.

Предраг Голубовић, „Друштвена моћ, власт и социјализам” — одбранио 21. VI 1985.

Желько Иванић, официр ЈНА из Смедерева: „Употреба силе у односима са Југославијом 1945—1955” — одбранио 24. VI 1985.

Весна Марковић, асистент Правног факултета у Мостару: „Објективна одговорност у ваздухопловном праву” — одбранила 25. VI 1985.

Даница Остојић—Максић, самостални саветник у Савезном секретаријату за финансије: „Доношење одлука у Међународном монетарном фонду и Међународној банци за обнову и развој” — одбранила 25. VI 1985.

Соња Јањетовић, асистент Економског факултета у Београду: „Банкарске гаранције у међународном промету робе, услуга и новца” — одбранила 26. VI 1985.

Бранко Лубарда, асистент Правног факултета у Београду: „Положај појединача у савременој демократији” — одбранио 27. VI 1985.

Јово Станишић, самостални саветник у Републичком комитету за информације СР Србије: „Појам интервенције у савременој совјетској доктрини међународног права” — одбранио 28. VI 1985.

Данило Солдо, шеф Одсека за привреду Службе друштвеног књиговодства у Београду: „Буџет општине као основне друштвено-политичке заједнице у Југославији” — одбранио 1. VII 1985.

Живан Николић, економиста у ИМП „Змај” у Земуну: „Транснационалне компаније и положај Југославије” — одбранио 1. VII 1985.

Владимир Царевих, политички радник Комитета ООСК у Београду: „Финансирање савезних органа управе и друштвено-политичких организација на нивоу федерације у Југославији” — одбранио 1. VII 1985.

Бранислав Петковић, економиста у РО „Лифам” Стара Пазова: „Узроци диференцијације личних доходака у југословенском моделу привређивања” — одбранио 1. VII 1985.

Мирослав Живковић, „Конституисање и криза начина производње у савременом капитализму” — одбранио 2. VII 1985.

Горан Милићевић, асистент Института економских наука у Београду: „Стабилизациона обележја фискалне политике у југословенској привреди” — одбранио 2. VII 1985.

Марко Иваниш, референт у РО „Генералекспорт” у Београду: „Утицај инфлације на платни биланс Југославије и савремени проблеми платнобилансне политике” — одбранио 3. VII 1985.

Мирко Живковић, асистент Правног факултета у Нишу: „Однос међународног јавног и међународног приватног права” — одбранио 3. VII 1985.

Драган Јовашевић, правник у СО Стари град: „Наркоманија као социјално-патолошка појава и њен криминогени утицај” — одбранио 26. IX 1985.

Владимир Чушкар, радник у ССИП-у „Међународно-правни положај Македоније и положај ВМРО као легитимног представника македонског народа у периоду младотурске револуције” — одбранио 30. IX 1985.

Здравко Марић, самостални саветник Савезног секретаријата за правосудје и организацију савезне управе: „Кривично дело закључења штетног уговора у кривичном законодавству Социјалистичке Републике Југославије” — одбранио 21. X 1985.

Драган Новаковић, самостални саветник у Извршном већу Скупштине СР Србије: „Улога и делатност Хришћанске конференције за мир у савременој међународној заједници” — одбранио 11. X 1985.

Марко Ницовић, правник у ГСУП-у: „Повреда прописа унутрашњег права о надлежности органа као основ неважности међународног уговора” — одбранио 1. XI 1985.

Мирослав Живковић, секретар судске праксе у Суду удруженог рада Србије: „Материјалноправни појам Устава” — одбранио 26. XI 1985.

Зорица Тороман, шеф пословнице за извоз и увоз у социјалистичке земље у Спољнотрговинском предузећу „Балканија”: „Битне одредбе

у уговорима између међународне банке за обнову и развој и међународног монетарног фонда за земље у развоју” — одбранила 27. XI 1985.

Горан Поповић, судија Четвртог општинског суда у Београду: „Међународне привредне организације као субјекти међународног привредног права“ — одбранио 27. XI 1985.

Милан Зечевић, мајор у Савезном секретаријату за народну одбрану: „Војна дипломатока представништва у савременим међународним односима“ — одбранио 2. XII 1985.

Душан Вукашиновић, секретар Амбасаде у Шведској: „Нордијски савет“ — одбранио 4. XII 1985.

Обрад Гаврић, инспектор ГСУП-а из Трешњевке: „Увиђај у Закону о кривичном поступку и у пракси“ — одбранио 4. XII 1985.

Јелена Петковић, радник фабрике „Рекорд“ у Београду: „Нормативна делатност организације за међународно цивилно ваздухопловство“ — одбранила 5. XII 1985.

Родољуб Марјановић, асистент Правног факултета у Сарајеву: „Еволуција концепта и структуре слобода и права у политичком систему СФРЈ“ — одбранио 5. XII 1985.

Марко Павловић, асистент Правног факултета у Крагујевцу: „Предлиберализам у Србији (1848—1851) с посебним обзиром на његове државноправне идеје“ — одбранио 9. XII 1985.

Никћи Бесник, директор ЗОИЛ „Косово“ из Приштине: „Правни положај „трећих лица“ у обавезном осигурању од одговорности за штете причињене моторним возилима“ — одбранио 9. XII 1985.

Соња Ивошевић, „Судска контрола управе и облици судске контроле вршења управне функције“ — одбранила 21. XII 1985.

Миодраг Павичић, „Координација рада и самоуправљања у органима управе“ — одбранио 21. XII 1985.

Звонимир Зебец, помоћник председника РК за рад и запошљавање у Извршном већу сабора СРХ: „Право суодлучивања радника у праву СР Немачке“ — одбранио 23. XII 1985.

Слободан Гавриловић, „Основна заједница науке Београда“ — одбранио 23. XII 1985.

Реџеп Мурати, асистент Правног факултета у Приштини: „Овлашћени тужилац у југословенском кривичном поступку“ — одбранио 24. XII 1985.

Драган Настић, дипломатско-конзуларни приправник у Савезном секретаријату за иностране послове: „Архипелашке државе и право мора“ — одбранио 24. XII 1985.

Весна Стојановић, начелник у Основној заједници пензијског и инвалидског осигурања радника за град Београд: „Заштита жена са аспекта здравственог, пензијског и инвалидског осигурања“ — одбранила 25. XII 1985.

Страхиња Николић, судија Општиноског суда у Белој Цркви: „Ванбрачна заједница у нашем праву“ — одбранио 26. XII 1985.

НАГРАБЕНИ СТУДЕНТИ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

За најбоље урађене темате поводом Дана Републике 29. новембра у школској 1984/85. години награбени су: — другом наградом у износу од 8.000,00 динара Надежда Тошић, студент треће године Правног факултета у Београду, за рад под насловом: „Марксистичко схватање криминалитета“; Ана Николић, студент треће године Правног Факултета у Београду, за рад под насловом: „Проблем суверености у сложеној држави“; Зоран Чичак, студент четврте године Правног факултета у Београду, за рад под насловом: „Колективна безбедност у четрдесетогодишњој пракси Уједињених нација“ и Војислав Станимировић, студент друге године Правног факултета у Београду, за рад под насловом: „Историја зајма у Римском праву“; — трећом наградом у износу од 6.000,00 динара награђена је Јованка Петру, студент четврте године Правног факултета

у Београду, за рад под насловом: „Јавна овлашћења у југословенском праву” и похваљена је Љиљана Поповић, студент друге године Правног факултета у Београду, за рад под насловом: „Сретењски устав и стварање свести о Србији као правној држави”.

За успех у студијама као најбоље дипломирани студент награђена је Ана Желчевић, студент Правног факултета у Београду са просечном оценом 9,70 — наградом у износу од 14.000,00 динара.

Новчаном наградом у износу од 4.000,00 динара за показани успех у школској 1984/85. години, поводом Дана Републике 29. новембра 1985. године, награђени су студенти који су завршили годину са просечном оценом 9,00 до 10,00:

На I години студија:

1. Мирко Петровић	10,00
2. Драшко Петровић	10,00
3. Саша Драјић	9,85
4. Небојша Марковић	9,71
5. Владимир Козар	9,71
6. Бранислав Кишевић	9,71
7. Јасминка Бурасовић	9,71
8. Катарина Лазаревић	9,57
9. Ненад Поповић	9,57
10. Александра Станисављевић	9,57
11. Дамир Ристић	9,57
12. Весна Гојковић	9,42
13. Снежана Николић	9,42
14. Гордана Симоновић	9,28
15. Бојана Перовић	9,28
16. Наташа Делић	9,28
17. Дејан Давидовић	9,14
18. Јасна Трифуновић	9,14
19. Даница Драшић	9,14
20. Ксенија Вешовић	9,14
21. Гордана Лукић	9,14
22. Домагој Трухар	9,00
23. Драган Миловановић	9,00
24. Раде Терзић	9,00
25. Гордана Стојковић	9,00
26. Љиљана Кнежевић	9,00
27. Иван Јовићевић	9,00

На II години студија:

1. Гордана Илић	10,00
2. Слободан Панов	9,85
3. Саша Бован	9,71
4. Јован Јовановић	9,57
5. Јасмина Маревеић	9,57
6. Катарина Север	9,57
7. Душан Јаковљевић	9,42
8. Драган Бокић	9,28
9. Доброслав Миловановић	9,28
10. Горан Свилановић	9,28
11. Татјана Павловић	9,28
12. Ивана Перовић	9,14
13. Еуђен Кондан	9,00
14. Горан Тамбић	9,00
15. Александра Калуђеровић	9,00

На III години студија:

1. Милан Павић	10,00
2. Небојша Јовановић	9,87
3. Ненад Вучинић	9,62
4. Соња Вигњевић	9,50
5. Славољуб Царић	9,50
6. Милена Александрић	9,25

На IV години студија:

1. Ана Желчевић	10,00
2. Снежана Михајловић	9,25
3. Јасминка Перица	9,09
4. Верица Цвијовић	9,00

НАГРАБЕНИ СТУДЕНТИ У ОДЕЉЕЊУ У ТИТОВОМ УЖИЦУ

На II години студија:

1. Витомир Урошевић	9,14
---------------------	------

На III години студија:

1. Снежана Савковић	9,75
---------------------	------

Припремио,
Владимир Зечевић